

Daniela Zárubová – životopis

Daniela Zárubová se narodila 11. května 1945 v Tanvaldu, který byl tehdy součástí Protektorátu Čechy a Morava, do smíšené rodiny. Po válce se rozpadlo manželství Danieliných rodičů, protože otec byl vojákem německé armády a Danielina matka se bála, že by rodina mohla být odsunuta. K tomu nakonec díky přímlově člověka, kterému za války hodně pomohli, nedošlo. Danielin otec se tedy odstěhoval do NDR za rodiči. Roku 1949 se maminka a Daniela s novým matčíným partnerem přestěhovaly do Jabloneckých Pasek. Danielina sestra Renata se narodila roku 1954.

Od roku 1951 do roku 1955 docházela Daniela do základní školy v Jabloneckých Pasekách. Od roku 1955 do roku 1958 byla žákyní Základní školy Na Šumavě v Jablonci nad Nisou.

V osmé třídě se Daniela vrátila s matkou a sestrou do Tanvaldu, protože se rozpadlo i matčino druhé manželství, a tak Daniela pomáhala se starostí o mladší sestru. To ji inspirovalo ke studiu pedagogiky, které absolvovala v letech 1959 až 1963 na pedagogické škole ve Šluknově.

Po dokončení studia dostala Daniela umístěnkou do mateřské školy v Železném Brodě. V listopadu 1963 se na zábavě v Kunraticích seznámila se svým budoucím manželem Bedřichem, kterého si v březnu 1964 vzala. Bedřich pracoval jako elektrikář a pocházel z Nového Města pod Smrkem. Po svatbě bydleli Zárubovi s manželovými rodiči v rodinném domě, kde Daniela žije dosud.

Daniela pracovala v mateřské škole v Novém Městě pod Smrkem a roku 1967 se stala i ředitelkou. V novoměstských školkách celkově pracovala 38 let. Nešlo jí zpívání, kreslení ani tělocvik, proto se specializovala na logopedii. Po maturitě si udělala dva kurzy logopedie a poté čtyřsemestrální studium speciální pedagogiky na Karlově univerzitě, které ukončila roku 1989. Do důchodu odešla o rok dříve, protože byla vyhořelá, ale později ještě vypomáhala ve školce a zvláštní škole s výukou logopedie.

Daniela miluje svou rodinu, má dceru lékařku, syna elektrikáře, čtyři vnoučata a čtyři pravnoučata. Dnes ve volném čase chodí cvičit, dochází do klubu seniorů, od roku 2012 vede kroniku klubu turistů v Novém Městě pod Smrkem. Chodí do kostela, pracuje na zahradě a jezdí se vzdělávat do liberecké knihovny. Svůj život se snaží nepromarnit, je stále aktivní a věří, že člověk by se měl vzdělávat i ve vyšším věku.

Životopis zpracovali žáci ZŠ Nové Město pod Smrkem

Ondřej Karala, Matouš Mikez, Vojtěch Petrák